

Naklank over de zoogezegde Scheuring in de Werklieden- Partij, te Leuven...

Het onderstaande artikel werd door het onpartijdig dagblad « De Dag » niet opgenomen. Nadat het blad wel een interview opnam, geteekend X... waarop ik wel mocht antwoorden.

Daarna schreef Jan Huyberechts, die het interview liet afnemen, een antwoord, waarop mij de kans ontnomen werd in « De Dag » nog te antwoorden.

Is dat onpartijdig?.. « De Dag » moest begonnen hebben met een interview te weigeren van een man die « X » teekent.

We geven dus het artikel in onzen Volkswil.

AAN MENEER JAN HUYBERECHTS,

Zoals meneer Jan Huyberechts schreef in het dagblad « De Dag » van Donderdag 2 September, verwonderde het hem dat Jan Vanden Steen antwoordde op het interview verschenen op 2 Augustus in « De Dag » en geteekend « X », zonder dat hij, Jan Huyberechts, ondergeteekende gevraagd had in dit debat te komen.

Had U misschien gehoopt, Jan, ongedeerd, uw onbezonnen daad uit te voeren?

Ook spreekt J. H. van een « zoogezegd interview ».

Wat is dat allemaal? Heeft « X » aan J. H. een kwade poets gespeeld om hem voort te duwen en hij, de koordjes te trekken?

Want, beste lezer, de man die achter de schermen zit, teekent « X », wat niet moedig is, daar hij zich alzo buiten schot bevindt en ongedeerd anderen bezwadden kan. Nochtans wij kennen « X », of beter, wij hebben hem leeren kennen.

Die vele anderen, zooals J. H. aanhaalt, die verwonderd staan over mijn houding, maken een kleine minderheid uit. In de partij kennen ze mij te goed en weten dat ik slechts de zaak dien.

J. H. betitelt mij met « haantje vooruit » Nooit heb ik het woord gevoerd tot de vergadering, dan enkel op 1 December 1936, om het gedrag van J. H. af te keuren voor zijn afwezigheid op de stemming in den gemeenteraad, omdat ik wist dat het een manoeuvre was. Overigens, nog aan anderen heb ik het noodige gezegd, maar steeds in de lijn van het partijreglement, die het vrije woord toelaat. Ik erken dat ik sommige stellingen van J. H. bijgestaan heb, maar me steeds onderworpen heb aan de stemming door de vergadering uitgebracht. Ik heb mij nooit vergrepen aan de politieke onzedelijkheid, een akkoord te ondertekenen of een mandaat te aanvaarden en deze niet te volbrengen volgens de standregelen.

Wees ervan overtuigd Jan H. dat ik door niemand gemandateerd was, voor het antwoord op het interview, geteekend « X », maar dat ik even streng kan zijn tegenover een vroeger vriend, die een dwaasheid begaat dan tegen mezelf, wanneer ik ergens door onvoorzichtigheid in de val mocht loopen. DAT gaat altijd niet gemakkelijk, zelfs niet ZONDER weemoed, maar we hebben dat geleerd in den dagelijkschen strijd.

J. H. verwijt mij dat ik de laatste zou moeten zijn om te spreken over verdeeldheid onder de arbeidende klasse, omdat ik na den oorlog opgekomen ben te Brussel op een lijst der frontpartij. Hier een beetje geschiedenis: de ware partijgenooten, die menschelijk voelen zullen mij zulks toelaten.

Enkele niet klaarziende partijgenooten van Leuven, hadden mij toen ik nog ter stede woonde, uitgesloten op een vergadering waar ik niet tegenwoordig was en zelfs niet uitgenoodigd geweest ben. Dit omdat ik op het standpunt stond van Vlaamsch strijdend socialist, zooals ik me uitgedrukt had